

Nieuwsbrief Maart 2012

Ik zal de Heere loven met heel mijn hart, ik zal al Uw wonderen vertellen. (Ps. 9:2)

Glimlach

‘Eh... Was het nu wel of niet goed? Ben ik nu onbeleefd geweest of niet? ‘ Eigenlijk kun je niets opmaken uit de reactie van mensen op je doen en laten. Vaak bestaat deze reactie enkel uit een glimlach. Altijd en overal zie je mensen in Thailand glimlachen. Niet voor niets wordt Thailand ‘Het land van de glimlach’ genoemd. Zelfs wanneer Thaise mensen kwaad zijn, glimlachen ze nog. Tijdens de cultuurstudie hebben we geleerd dat die glimlach van alles kan betekenen. De Thai zijn niet gewend hun emoties te tonen. Verwarrend en lastig voor ons buitenlanders. Het schijnt dat de Thai zelf goed onderscheid kunnen maken tussen de verschillende soorten glimlachen. We zijn benieuwd of we deze kunst ook nog leren verstaan!

Cultuurstudie

De afgelopen 2 maanden hebben we ons verdiept in de Thaise cultuur. Dit deden we door boeken te lezen over o.a.

Bloemoffers voor de geesten

de cultuur en (kerk)geschiedenis van Thailand en boeken over het boeddhisme. Naast het nodige leeswerk, hebben we ook mensen geïnterviewd: teamleden en Thaise mensen, christenen en boeddhisten. Ook probeerden we ons, voor zover mogelijk, te mengen onder de Thai. Bijvoorbeeld door fruit op de markt te kopen, naar de kapper te gaan (met wisselende resultaten!), met de juffen van Celestes school te praten, enzovoort. Dit alles voornamelijk met handen en voeten. Engels beheersen de meeste Thai niet of nauwelijks en tja... ons Thais is nu ook nog niet zo goed... Veel verder dan ‘hallo’ en ‘dank u wel’ komen we nog niet. Toch hebben we al met al een redelijk beeld gekregen van de Thaise cultuur. Daarnaast hebben we kennisgemaakt met ons team en haar werkzaamheden. Het is ons duidelijk geworden dat er grote geestelijke duisternis heerst in dit land. Overal zie je tempels, monniken, kleine offerhuisjes enzovoort. Er heerst veel bijgeloof. Mensen leven voortdurend in angst voor geesten. Deze worden gunstig gestemd door offers in de vorm van bijvoorbeeld wierook, bloemen en eten. Zonden worden afgekocht door er goede daden tegenover te stellen. Slechts weinigen hebben van de Heere Jezus gehoord, Die de Weg, de Waarheid en het Leven is! We staan dan ook te popelen om de Thaise kinderen te vertellen over de Heere Jezus!

Gebedspunten:

- Dank voor de goede contacten die er zijn met het team
- We zijn dankbaar dat de kinderen goed wennen aan het leven in Thailand
- Dank voor de goede behuizing die we in Lop Buri hebben
- We zijn dankbaar dat we de eerste maanden al zo enorm veel hebben geleerd over de Thaise cultuur
- Bid voor een goed verloop van de taalstudie
- Bid dat de kinderen ook in Lop Buri weer goed kunnen wennen
- Bid voor voldoende financiële steun

Farang

Celeste en Irene met een paar buurkinderen

'Farang, farang!' Vrijwel dagelijks worden we zo genoemd door buurkinderen. *Farang* betekent buitenlander. Als *farang* zijn we erg interessant voor de mensen, met name voor de buurkinderen! In onze straat wonen een flink aantal kinderen. Na eerst een paar dagen schuchter kijken, kwamen ze al gauw het terrein van het huis op. Ze wilden graag komen spelen. Onze meiden hielden zich eerst wat afzijdig en speelden liever alleen, maar inmiddels vinden ze het erg leuk om met Thaise kinderen te spelen! Mooi om te zien dat

dit mogelijk is, ondanks dat ze nauwelijks met elkaar kunnen communiceren. Niet alleen voor kinderen, ook voor volwassenen zijn we een bezienswaardigheid. Zo stonden we eens bij een optocht te kijken met ons fototoestel in de aanslag om foto's te maken van de prachtig geklede deelnemers. We merkten echter dat veel deelnemers en omstanders foto's van ons maakten en vroegen ons af wie nu naar wie keek: wij naar de optocht of zij naar ons...

Een heel ander leven

Langzaam beginnen we wat te wennen aan ons nieuwe leven. We zijn dankbaar dat het zo goed gaat met de kinderen. Celeste ging zelfs een paar ochtenden in de week naar een Thaise basisschool! Het team waarmee we werken bestaat uit merendeel jonge gezinnen en dat betekent veel leeftijdsgenootjes (wel 11!) voor onze kinderen! David heeft in zeer korte tijd leren lopen en Irene steelt de show door mensen te begroeten met de traditionele *wai* – de handen met de handpalmen naar elkaar toe onder de kin en dan een lichte buiging maken. Thaise mensen vinden het fantastisch wanneer ze dit doet! Het enige wat ons enigszins zorgen baart, is dat we nog een tekort van circa 17% op onze begroting hebben. We hopen en bidden dat ook hierin zal worden voorzien! Inmiddels zijn we neergestreken in Lop Buri; voorlopig onze laatste verhuizing. Hier zullen we een jaar lang taalstudie volgen, waarover de volgende keer meer.

Ons gezin

In Hem verbonden,

Mark & Anne-Marie, Celeste, Irene en David

Postadres vanaf 25 februari:

Fam. Bak
P.O. Box 58
Lop Buri 15000
Thailand

TFC fam. Bak

tfc@bakinthailand.nl
p/a Rijssenseweg 17
7475 VE Markelo

Giften:

Bankrekening: 4005.98.698 t.n.v. Stg. Kinderen Mondiaal te Hendrik-Ido-Ambacht o.v.v. Thailand fam. Bak (uw giften zijn aftrekbaar)

Mark en Anne-Marie

info@bakinthailand.nl
www.bakinthailand.nl
tel. +66 833478791